

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225200114
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8225200114.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, právne zastúpená: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL.M., advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.07.2013,

- v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“

- v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti posledný odsek, v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s:

(a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať,

(b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou,

(c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“

- v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1.1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.01.2025 domáhala voči žalovanému určenia, že

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.7.2013, v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení:

„Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“,

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.7.2013, uvedenú v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti posledný odsek, v znení:

„Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s:

(a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať,

(b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou,

(c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“

-zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.7.2013, v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 v znení:

„Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

1.2. Žalobu odôvodnila tým, že so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 dňa 11.07.2013 uzavrela Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 01.01.2018 rozdelením, pričom jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 318 045. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že vo veciach spotrebiteľských úverov je právnym nástupcom spoločnosti CFH, žalovaný. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená so žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač žalovaného, do ktorej žalovaný dopisoval len jej údaje. Jej „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľskú zmluvu je potrebné podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok.

1.3. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“ Zmluvnú pokutu si s právnym predchodcom žalovaného individuálne nedojednala. Tie boli včlenené malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovaného, pričom ich nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Poukázala na to, že vzhľadom na neurčitost' daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť ani prípadnú výšku zmluvnej pokuty a sankčných úrokov. Keďže si môže dodávateľ pod týmito pojmi uplatňovať voči nej akékoľvek peňažné plnenia, ktoré v čase podpisu zmluvy si nemohol ani predstaviť, vytvára táto zmluvná podmienka hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, výlučne v prospech dodávateľa. Z tohto dôvodu sú naplnené predpoklady neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, priamo vo vzťahu k žalovanému rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 9Csp/8/2022, z 11.04.2022 a Okresný súd Bardejov, rozsudkom sp.zn. 5Csp/4/2022, zo dňa 17.2.2023.

1.4. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v článku VIII. Vyhlásenie klienta, posledný odsek, v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s: (a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“ Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, v otázke ich prevzatia a súhlasu s nimi, v otázke oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára, v otázke doručenia a prevzatia formulára. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršujem svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K určaniu neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok, poukázala priamo vo vzťahu k žalovanému na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 5Csp/4/2022, z 17.02.2023 a rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/241/2020, zo 14.06.2021; sp.zn. 8Csp/99/2023, z 19.12.2023; sp.zn. 9Csp/99/2022, z 28.11.2022;

sp.zn. 11Csp/21/2022, z 11.05.2022; sp.zn. 14Csp/29/2021, z 19.07.2022; sp.zn. 15Csp/16/2022, z 10.10.2023; sp.zn. 16Csp/26/2023, z 28.09.2023; 18Csp/62/2023, z 08.11.2023; sp.zn. 19Csp/26/2023, zo 16.11.2023; sp.zn. 20Csp/173/2020, z 19.03.2021; sp.zn. 29Csp/82/2018, z 03.04.2019; rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 9Csp/253/2017, z 02.07.2018; rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 9Csp/24/2020, z 26.04.2022.

1.5. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ Predmetná zmluvná podmienka umožňuje, aby jej žalovaný za omeškanie, okrem zákonných úrokov, uložil aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak chcela úver získať. Mala len dve možnosti, buď úver prijať, s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo úver neprijať. Na vyjednávanie nemala žiaden priestor. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Csp/29/2021, z 18.07.2023, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 13CoCsp/44/2023, z 30.01.2024; rozsudky Okresného súdu Prešov: sp.zn. 8Csp/109/2023, z 20.02.2024; sp.zn. 18Csp/85/2023, z 29.01.2024; sp.zn. 19Csp/35/2022, z 10.10.2023; sp.zn. 16Csp/16/2022, z 07.06.2022; sp.zn. 29Csp/137/2018, z 01.04.2019 a rozsudok sp.zn. 32Csp/217/2017, z 14.12.2018. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky rozhodol priamo aj Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn. 18Co/107/2017, z 09.05.2018.

2.1. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 11.02.2025 k žalobe uviedol, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko pohľadávka zo Zmluvy bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, a teda žalovaný už nie je jej vlastníkom, preto nemôže byť v predmetnom konaní ani pasívne vecne legitimovaný.

2.2. Žalovaný ďalej uviedol, že je potrebné sa vysporiadať s otázkou, či tento spor skutočne smeruje k ochrane ohrozeného alebo porušeného nejakého subjektívneho práva spotrebiteľa. Zároveň je potrebné zodpovedať otázku, či je tu skutočne naliehavý záujem na určení nárokov spotrebiteľa v podobe určovacích výrokov, ktoré žalobkyňa vyvodzuje zo zmluvy. Podľa názoru žalovaného tu žiaden taký úmysel nie je a ide len o umelo vyfabulovaný súdny spor, ktorý žiadnym spôsobom neslúži na ochranu spotrebiteľských práv. Zjavné zneužitie práva nemá požívať právnu ochranu, a preto by mala byť takáto žaloba zamietnutá. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky na Ústavnom súde SR, ktorý podal Okresný súd Prešov pod sp. zn. 13Csp/55/2022 dňa 21.10.2024 (ďalej len „návrh“). Predmetný návrh sa týka konania o súlade ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je v súlade s čl. 1 ods.1, čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konanie je vedené na Ústavnom súde SR pod evidenčným číslom spisu Rvp 3053/2024.

2.3. Žalobkyňa namieta formulárový charakter Zmluvy, ktorej obsah ako ani obsah ostatných dokumentov priložených k Zmluve nemohla ovplyvniť. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne, že by mala len obmedzenú „zmluvnú voľnosť“, keďže podľa žalobkyne nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah Zmluvy. Prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobkyňa so všetkými zmluvnými podmienkami zjavne vyjadrila svoj súhlas, v opačnom prípade by predsa Zmluvu nepodpísala. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobkyňou bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, tvrdenia žalobkyne o tom, že predložená Zmluva bola pripravená dodávateľom (žalovaným) bez možnosti spotrebiteľa (žalobkyne) ovplyvniť jej obsah žalovaný rozporuje. Samotná Zmluva, je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne pripravená dodávateľom služby - bankou. Po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniám, na

základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje, alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní.

2.4. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.07.2013, v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení citovanom nižšie považuje za neprijateľnú. „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“ Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, ktorá v žalobe uvádza, že z dôvodu neurčitosti daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť výšku zmluvnej pokuty a sankčných úrokov. Žalobkyňa takisto namieta ustanovenie ohľadom zmluvnej pokuty a úroku z omeškania - článok IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 – žalovaný sa k uvedenému vyjadri ešte nižšie. Žalovanému nie je zrejmé, prečo žalobkyňa namieta neurčitosť predmetného zmluvného ustanovenia, z ktorého podľa jeho názoru nie je možné zistiť prípadnú výšku zmluvnej pokuty a sankčných úrokov. Veď predsa v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 je uvedená výška zmluvnej pokuty jasne, určito a zrozumiteľne a to - 10 % z dlžnej splátky. Takisto žalobkyňa svojim podpisom vyhlásila, že sa oboznámila so Sankčnou úrokovou sadzbou - článok VIII. Vyhlásenie klienta. Okrem iného, žalobkyňa predložila aj ňou podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere divízia SLPO, kde je v časti 2. formulára – Opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru uvedený: „Zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžnej Splátky, splatná v 30-ty deň po dobe splatnosti Splátky. Úrok z omeškania vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok.“ V zmysle vyššie uvedeného má žalovaný za to, že uvedené ustanovenie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a predmetné ustanovenie tak nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2.5. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.07.2013, uvedenú v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení citovanom nižšie považuje za neprijateľnú. „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s: (a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“ Žalovanému zo žaloby žalobne nie je zrejmé, ako by mohlo toto ustanovenie na žalobkyňu akokoľvek prenášať dôkazné bremeno. Predmetným zmluvným ustanovením sa neukladá žalobkyňi ako spotrebiteľovi žiadna povinnosť niesť dôkazné bremeno čo potvrdzuje napr. aj Mestský súd Bratislava IV sp.zn. B3-62Csp/10/2022-90 zo dňa 08.02.2024. Žalovanému tak nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal veriteľ pri uzatváraní Zmluvy overiť či dlžník - spotrebiteľ bol oboznámený so zmluvnými podmienkami, Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou, Sankčnou úrokovou sadzbou a zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere? V prípade, ak by uvedené zmluvné ustanovenie v Zmluve absentovalo, veriteľ by predsa stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj s uvádzanými dokumentami oboznámený. Ak by súd ustanovil, že takéto zmluvné ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, veriteľa by tak dostal do situácie, kedy by nevedel oboznámenie akýchkoľvek dokumentov spotrebiteľovi riadne preukázať, čím by mu do budúcnosti odňal možnosť uniesť dôkazné bremeno, čo je v právnom štáte neprípustné. Takéto zmluvné ustanovenie je štandardnou súčasťou prakticky všetkých spotrebiteľských zmlúv a je plne akceptované všeobecnými súdmi Slovenskej republiky (vrátane krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami Zmluvy. Priemerný a zodpovedný spotrebiteľ, ktorému prináleží súdna ochrana by určite nekonal absolútne ľahostajne a Zmluvu nepodpísal bez podrobného oboznámenia sa so všetkými jej súčasťami, ktoré sú v Zmluve jasne a zrozumiteľne označené. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa súdu predložila aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere divízia SLPO, ktoré sú žalobkyňou podpísané, a teda i toto podľa názoru žalobkyne preukazuje oboznámenie sa s predmetným dokumentom. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na judikatúru všeobecných súdov Slovenskej republiky vrátane Najvyššieho súdu SR, ktoré takéto vyjadrenie oboznámenia sa s obchodnými podmienkami plne rešpektujú a polemiku o neplatnosti tohto zmluvného vyhlásenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky nepripúšťajú. Napokon sa jedná o prakticky celosvetovo štandardný prostriedok, využívaný vo všetkých oblastiach spotrebiteľského práva, či už v písomných alebo elektronických zmluvách.

2.6. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že zmluvnú podmienku uvedenú Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 11.07.2013, v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3, v znení citovanom nižšie považuje za neprijateľnú. „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ Žalovaný poukázal, že v zmysle ust. 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ“): „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Z uvedeného vyplýva, že za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži „misku váh“ na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle Zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný nie je pre takýto predpoklad základom. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ: „Za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.“ Okrem generálnej klauzuly OZ obsahuje tiež ustanovenie § 53 ods. 4, v ktorom uvádza konkrétne podmienky, ktoré v prípade, ak sú obsiahnuté v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi, je potrebné považovať za neprijateľné. Žalovaný si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ust. považovalo za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Žalobkyňa však len všeobecne poukazuje na údajnú neprijateľnosť, avšak v žiadnom smere sa v podanej žalobe nevysporiada so skutočnosťou, z akého konkrétneho dôvodu ju považuje za neprimeranú. Napadnutá zmluvná podmienka bola dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalobkyne, pričom toto porušenie muselo trvať minimálne 30 dní. Zároveň výška tejto zmluvnej podmienky bola dohodnutá na 10 % z dlžnej splátky, čo s ohľadom na výšku poskytnutého úver nemožno hodnotiť ako neprimerané. Žalovaný preto názor, že napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa primárny predpoklad na určenie neprijateľnosti, a to neprimerane vysokú sumu za neplnenie záväzku. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/162/2019 z 25.08.2020: „Podľa názoru odvolacieho súdu, dodávateľ má plné právo v spotrebiteľskej zmluve dojednať i zmluvnú pokutu ako sankciu za nespĺnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná.“ Žalovaný taktiež popiera tvrdenia žalobcu, že by mal len obmedzenú „zmluvnú voľnosť“, keďže podľa žalobcu nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah Zmluvy. K uvedenému sa žalobca vyjadril už v časti II. tohto vyjadrenia.

3.1. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 24.02.2025 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalovaný vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v konaní, pretože pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, a teda má za to, že v konaní nie je pasívne legitimovaný. Uvedenú námietku vníma iba ako snahu žalovaného vyhnúť sa následkom späťm s porušením spotrebiteľských práv a povinností.

3.2. Žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok podáva z dôvodu verejného záujmu, vyplývajúceho z jednej z hlavných politík primárneho práva EÚ, ktorým je ochrana spotrebiteľov, ako je to konkretizované v sekundárnom práve EÚ, predovšetkým v Smernici Rady 93/13/EHS a ako to vyplýva z rozsudkov Súdneho dvora EÚ, ktoré európske právo vykladajú, v spojení s mojim záujmom. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako „odstrašujúci“ prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 zákona č. 108/2024 Z.z.. Totožný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019. K vyjadreniu žalovaného, kde poukazuje na to, že ide o zmluvu z roku 2013 a domáhanie sa vyhlásenia neprijateľných zmluvných podmienok až teraz v roku 2025 sa javí žalovanému ako len produkovanie sporu pre vznik nového sporu, a to sporu o primerané finančné zadostučinenie a následne produkovania ďalších trov k tomu uviedla. Podľa čl. 38 Charty základných práv EÚ: „Politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.“ Podľa čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok

v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Súmernú odpoveď na námietky žalovaného dáva rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019 a uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 124/2020, z 15.04.2020, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť banky proti rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017.

3.3. Čo sa týka namietaných NZP, ide o neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. V prvom rade je potrebné uviesť, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Zo strany žalovaného nebola nijakým spôsobom upozornená na namietané NZP, ako ani na ich dôsledky. Čo sa týka neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, tak pre súdnu vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Súdu je z jeho činnosti aj známy postoj žalovaného k judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, ktorá nerešpektuje § 53a OZ a o to viac je žaloba na určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok dôvodnejšia. Ak žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontrakčného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaný, a zamietnuť v tejto časti žalobu. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ: „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“ Je potrebné skúmať naopak konanie dodávateľa, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä postupovať s odbornou starostlivosťou, pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Dôkazné bremeno znáša žalovaný a preto ako dodávateľ je povinný preukázať, že zmluvné ustanovenie bolo dojednané individuálne. Žalovaný však zatiaľ nijakým spôsobom nepreukázal, že so žalobkyňou bol vedený kontrakčný proces vo vzťahu k namietaným zmluvným podmienkam. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na to, že o žalovaných neprijateľných zmluvných podmienkach už súdy rozhodli, teda boli vyslovené za neprijateľné, preto trvá na ich určení za neprijateľné. V zmysle úniového práva je určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ.

4.1. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 12.03.2025 uviedol, že žalobkyňa namieta formulárový charakter Zmluvy, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne, že by mala len obmedzenú „zmluvnú voľnosť“, keďže podľa žalobkyne nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah Zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobkyňa so všetkými zmluvnými podmienkami zjavne vyjadrila svoj súhlas, v opačnom prípade by predsa Zmluvu nepodpísala. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobkyňou bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí (čo preukazuje svojím podpisom) – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Ako vyplýva z uvedeného, tvrdenia žalobkyne o tom, že predložená Zmluva bola pripravená dodávateľom (žalovaným) bez možnosti spotrebiteľa (žalobkyne) ovplyvniť jej obsah, žalovaný rozporuje. Samotná Zmluva je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa štandardne pripravená dodávateľom služby - bankou - čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočný jav, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe, vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalobca na obsahu Zmluvy neparticipoval, čo však nevylučuje jeho možnosť nesúhlasu s akýmkoľvek ustanovením, resp. prípadne vyjednávaním v rámci kontrakčného procesu. Prijatím výkladu žalobkyne by bolo nutné právne uzavrieť, že takýto náhľad žalobkyne sa týka všetkých zmlúv, ktoré uzatvárajú štátne energetické podniky, banky, mobilný operátori, etc., čo žalovaný považuje za výklad ad absurdum. Žalobkyňa bol štandardne predložený návrh Zmluvy, pričom po oboznámení sa s jej obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniam, na základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje, alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní. Žalovaný odmieta ničím nepodložené vyjadrenia žalobkyne o akomsi „diktáte“, keďže tieto jeho tvrdenia sú v rozpore so skutočnosťou – žalobkyňa nikto nenútil vstúpiť do zmluvného vzťahu a pokiaľ mala za to, že s akýmkoľvek

zmluvnými dojednaniami nesúhlasí, potom mala (a preukázateľne aj mohla) rokovať so žalovaným o problematických dojednaniach, alebo jednoducho návrh na uzavretie zmluvy odmietnuť a nevstúpiť so žalovaným do zmluvného vzťahu. Napádať zmluvné dojednania a ich platnosť (resp. prijateľnosť) po viac ako 10 rokoch od uzavretia Zmluvy je podľa názoru žalovaného absolútne účelové. Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/291/2019 z 26.08.2020: „Za ver o neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania súd formuloval iba s ohľadom na tú skutocnosť, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne vyjednaná, keďže tvorila súčasť formulovej zmluvy, a preto žalovaný nemal možnosť jej znenie ovplyvniť. S týmto za verom sa odvolací súd nestotožňuje, pretože iba samotná skutocnosť, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, nemá bez ďalšieho za následok jej neprijateľnosť. Za ver o neprijateľnosti dohody o zmluvnej pokute musí byť vždy výsledkom vyhodnotenia kritéria, ktorým je primeraná rovnováha v právoch a povinnostiach zmluvných strán (§ 53 ods. 1 prvej vety OZ). Zároveň platí, že neprijateľnou nie je táto zmluvná podmienka, ktorá bola individuálne dojednaná.“ Žalobkyňa namieta, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by zmluvné ustanovenia boli so žalobkyňou individuálne dojednané. S týmto tvrdením však žalovaný v žiadnom prípade nesúhlasí, nakoľko súdu bola predložená Zmluva, ktorá obsahuje podpis žalobkyne, čo jasne, zreteľne a zrozumiteľne preukazuje, že žalobkyňa s uvedenými ustanoveniami bola oboznámená a súhlasila s nimi, v opačnom prípade, by predsa Zmluvu nepodpísala – je logické, že ak spotrebiteľ respektíve akákoľvek osoba s určitými ustanoveniami nesúhlasí, nepodpíše dokument, ktorým sa zaväzuje na ich plnenie a dodržiavanie. Žalovaný má tak za to, že podpisom žalobkyne na Zmluve práve preukázala súhlas s ustanoveniami a práve žalobkyňa je ten, ktorý v konaní nepreukázala, že by s namietanými ustanoveniami pri uzatváraní Zmluvy nesúhlasila v takom rozsahu, že by Zmluvu ani len nepodpísala. Žalovaný predsa nemá ako inak než podpisom žalobkyne preukázať, že žalobca s ustanoveniami súhlasil.

4.2. Žalovaný poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k žalobe, v ktorom sa dopodrobna venoval každej z namietaných zmluvných podmienok, a ktorého sa v plnom rozsahu pridriava. Žalovaný v stručnosti len uviedol, že mu doposiaľ nie je jasné, prečo žalobkyňa Zmluvu podpísala, ak s toľkými zmluvnými podmienkami nesúhlasila, respektíve jej neboli zrejmé, na čo zjavne prišla a začali jej prekážať až po vyše 10 rokoch od jej podpisu. Tvrdenie žalobkyne vo vyjadrení: „Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi.“ je podľa názoru žalovaného obzvlášť alarmujúce. Žalobkyňa tým súdu bez okolov priznáva, že z dôvodu vlastnej ľahkomyselnosti (a bez akéhokoľvek zavinenia žalovaného!) zrejme nečítal návrh zmluvy predtým, ako došlo z jej strany k jeho akceptácii. Európsky súd pre ľudské práva však definuje spotrebiteľa ako osobu v rozumnej miere dobre informovanú, vnímavú a obozretnú, pričom za takúto osobu nemožno považovať spotrebiteľa, ktorý nepociťuje potrebu venovať pozornosť zmluvnej dokumentácii, ktorú podpisuje a z ktorej plynú povinnosti, ktoré by mal plniť. Spotrebiteľ by si predsa mal byť vedomý svojho konania, a teda reflektujúci na konkrétnu žalobu žalobcu, ak podpísal Zmluvu, ktorej ustanovenia však bez akéhokoľvek relevantného dôvodu a bez zavinenia žalovaného nečítal, potom je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa následne po uplynutí desiatich rokov dovoľáva neprijateľnosť týchto dojednaní, ktoré mu v čase kontraktácie nestáli za prečítanie a najmä za to, aby o nich mohol so žalovaným individuálne rokovať. Ochrana spotrebiteľa si v tomto smere podľa žalovaného žalobkyňa zamieňa s ochranou nezodpovednosti a ľahkomyselnosti, čomu nemožno priznať súdnu ochranu. Aj v prípade, ak by žalovaný pripustil istú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa pri uzatváraní zmlúv je nevyhnutné zdôrazniť, že spotrebiteľ je vždy povinný postupovať obozretné, dôsledne sa so zmluvnými podmienkami oboznámiť, v prípade nejasností si žiadať ich ozrejenie druhou zmluvnou stranou, prípadne inou znalou osobou a po dôkladnom zvážení rozhodujúcich skutočností sa rozhodnúť či do zmluvného vzťahu vstupuje, alebo nie. Ochrana spotrebiteľa predsa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky len z toho titulu, že ide o spotrebiteľa. To, že žalobkyňa nepociťuje dôvodnosť čítať zmluvné ustanovenia podľa žalovaného nemôže byť na jeho ujmu a škodu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 08.07.2025, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávanie sa dostavili obaja právni zástupcovia.

6. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, ako aj na dôvodoch v nej uvedených.

7. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že zotráva na doterajších písomných vyjadreniach. Má za to, že žiadna z napadnutých zmluvných podmienok nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nespôsobuje nerovnováhu vo vzťahu dodávateľ – spotrebiteľ.

8. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.07.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 4.000,00 Eur a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 7.485 Eur a to v 60 splátkach po 124,75 Eur.

10. Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.07.2013 okrem iných obsahovala tieto zmluvné podmienky:

- v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“

- v článku VIII. Vyhlásenie klienta, v časti posledný odsek, v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s:

(a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zavazujem sa ich dodržiavať,

(b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou,

(c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“

- v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“

11. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

27. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

30. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

31. Súd vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému došiel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

32. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.07.2013, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý zo strany žalovaného úver, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť spolu s úrokom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

33. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože ako právnická osoba poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako fyzická osoba, pričom zo zmluvy nevyplýva, aby úver brala na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou spotrebiteľskou.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. S poukazom na procesnú obranu žalovaného, súd primárne skúmal pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v tomto spore. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (na strane žalobcu),

alebo pasívnej (na strane žalovaného) je imanentou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Vecnou sa legitimitáciou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimitáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimitácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimitácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalobca je teda aktívne vecne legitimovaný vtedy, ak mu skutočne patrí nárok, ktorý uplatňuje a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vtedy, keď má skutočne povinnosť, ktorej plnenia sa žalobca na ňom domáha. Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti a vedie k zamietnutiu žaloby.

36. Základnou právnou otázkou, ktorú bolo potrebné v danom spore vyriešiť bolo, či v spore o určenie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve je pasívne legitimovaný dodávateľ - veriteľ aj potom, keď už predmetnú pohľadávku postúpil na postupníka.

37. Postúpenie pohľadávky v zmysle cit. § 524 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom - postupcom a treťou osobou – postupníkom postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavia v právnom postavení všetkých účastníkov vzťahu. Postupca stráca postúpenú pohľadávku aj s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, postupník nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práva a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu zostáva naďalej postupca. Základným účinkom postúpenia pohľadávky je teda singulárna sukcesia postupníka do subjektívnych práv, ktoré sú predmetom postúpenia a viažu sa na pohľadávku. Zmena osoby veriteľa sa nedotýka právneho vzťahu, ktorý zostáva nezmenený, zmení sa len osoba veriteľa. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych a teoretických východísk, postúpením pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka dochádza k prevodu iba tých práv postupcu na plnenie voči dlžníkovi, ktoré sú predmetom postúpenia, včítane práv spojených, nejde o univerzálnu ale len o singulárnu sukcesiu. K prevodu pôvodného zmluvného vzťahu ako celku nedochádza a účastníkom pôvodného obligačného vzťahu zostáva naďalej pôvodný veriteľ - postupca, t.j. žalovaný. Nadväzne aj v zmysle cit. ust. § 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákon umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa ochrany svojho práva na súde výslovne voči ich porušiteľovi, čo je v danom prípade žalovaný. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom nutné uzavrieť, že napriek tomu, že predmetná pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy bola medziasom postúpená z pôvodného veriteľa (postupcu) žalovaného na aktuálneho veriteľa (postupníka) spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., nositeľom hmotnej zodpovednosti, o ktorú v tomto konaní ide, je potom subjekt vystupujúci v spotrebiteľskej zmluve ako dodávateľ - veriteľ, v danom prípade žalovaný, ktorý je tak v tomto spore pasívne vecne legitimovaný. Porušiteľom noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa bol práve žalovaný, ktorý ako dodávateľ bol subjektom povinnosti nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky aj pôvodcom predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa už právoplatných záverov súdu prvej inštancie neprijateľné zmluvné podmienky obsahuje.

38. Ďalej súd považuje za potrebné uviesť, že pri žalobách spotrebiteľov o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd v uvedenom smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018, v ktorom bolo konštatované nasledujúce: „14. V preskúmvanej veci dovolateľ opodstatnene namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Táto nesprávnosť bola daná posudzovaním veci podľa nesprávnej právnej normy, a to podľa ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p., ktorého použitie v danej veci neprichádzalo do úvahy. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. (predtým v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. februára 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred

neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky).

15. Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa, a to obdobne, ako je napríklad v prípadoch ochrany pred diskrimináciou považovaná za takýto osobitný právny prostriedok ochrany práva žaloba o vyslovenie, že bolo porušené právo žalobcu na rovnaké zaobchádzanie, alebo v prípadoch ochrany osobnostných práv žaloba o vyslovenie, že určitý výrok je nepravdivý, resp., že bolo určitým spôsobom neoprávnene zasiahnuté do osobnostných práv. Povaha takejto žaloby ako osobitného právneho prostriedku ochrany spotrebiteľa (a teda nie ako určovacej žaloby) bola naznačená už v rozhodnutí najvyššieho súdu zo 14. septembra 2016 sp. zn. 6 Cdo 389/2015. V tomto rozhodnutí najvyšší súd v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.“

39. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

40. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a v zmysle vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že všetky tri žalobkyňou napadnuté zmluvné podmienky úverovej zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

41. Pokiaľ ide o ustanovenie v článku VIII. Vyhlásenie klienta v časti, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“, tak súd poukazuje, že zmluvnú pokutu si žalobkyňa so žalovaným individuálne nedojednala. Tie boli včlenené malým písmom do textu zmluvných úverových podmienok zo strany žalovaného, pričom žalobkyňa ich nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na neurčitosť daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť ani prípadnú výšku zmluvnej pokuty. Nie sú zrejme konkrétne podmienky, takáto zmluvná podmienka v tomto znení je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že ak by dodávateľ so spotrebiteľom zaobchádzal čestne a rovnocenne, spotrebiteľ by po individuálnom dojednaní určite nesúhlasil s takouto neurčitou zmluvnou podmienkou. Z tohto dôvodu sú naplnené predpoklady neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky.

42. Pokiaľ ide o ďalšiu časť zmluvných podmienok v článku VIII. Vyhlásenie klienta v časti posledný odsek, v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Zmluvy som sa oboznámil s:

(a) zmluvnými podmienkami, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať,
(b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou,
(c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.“ tak, veriteľ vložil do zmluvy text s malým ťažko čitateľným písmom, a dal spotrebiteľovi na podpis ustanovenie o tom, že sa už pred podpisom zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, že sa oboznámil s ďalšou zmluvnou dokumentáciou. Podpis takéhoto ustanovenia nemusí zodpovedať skutočnosti, pretože pokiaľ by veriteľ

spotrebiteľovi tieto listiny odovzdal a oboznámil ho s nimi, nebráni veriteľovi predložiť práve tieto dokumenty, podmienky a všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľovi na podpis, čím by bolo preukázané, že ich reálne odovzdal spotrebiteľovi do jeho dispozície. Takéto konanie, keď veriteľ vopred dáva spotrebiteľovi na podpis dojednanie o tom, že spotrebiteľ prevzal a bol oboznámený s ostatnými zmluvnými podmienkami, za stavu, keď pri pohľade na zmluvu, neprehľadné a nečitateľné ustanovenie zmluvy „Klient“ je zrejmé, že pri podpise zmluvy nebude spotrebiteľom čítané, je neprijateľné, pretože dôkazné bremeno o oboznámení spotrebiteľa s podmienkami k zmluve má niesť veriteľ, a tým že veriteľ včlenil tento text do zmluvy, preniesol dôkazné bremeno na spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka.

43. Pokiaľ ide o ďalšiu časť zmluvných podmienok v článku IX. Zmluvné podmienky, v časti 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, bod 13.3 v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ tak súd uvádza, že z ich vyplýva, že zmluvná podmienka umožňuje, aby veriteľ za omeškanie, okrem zákonných úrokov, uložil aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú dlžník vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak chcel úver získať. Žalobkyňa ako dlžník mala len dve možnosti, buď úver prijať s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo úver neprijať. Na vyjednávanie nemala žiaden priestor. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, nakoľko tým zhoršuje zmluvne postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v konaní ani nepreukázal, že by zmluvná podmienka o povinnosti klienta bola v danom prípade individuálne dohodnutá. Je uvedená vo vopred veriteľom pripravenom formulári tlačiva Podmienok, bez možnosti spotrebiteľa túto podmienku ovplyvniť. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorému v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy s Podmienkami na jej rube podpísať. Tento výklad obsahu spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ neplatná ako celok.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol vo veci samej tak, ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

45. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).